

3. ปัจจัยความเสี่ยง

ก่อนตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัท นักลงทุนควรใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบในการพิจารณา ปัจจัยความเสี่ยงในหัวข้อนี้รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่ปรากฏในเอกสารนี้ ทั้งนี้ปัจจัยความเสี่ยงดังกล่าวมิได้เป็นปัจจัยความเสี่ยงทั้งหมดที่มีอยู่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อหุ้นสามัญของบริษัท ดังนั้นปัจจัยความเสี่ยงอื่นๆ ที่บริษัทมิทราบในขณะนี้หรือที่บริษัทเห็นว่าเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่ไม่เป็นสาระสำคัญในปัจจุบัน อาจเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการทำงานของบริษัทในอนาคต

3.1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

3.1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงรายได้ที่ไม่แน่นอนจากงานโครงการ

ในปี 2556 และปี 2557 รายได้หลักของบริษัทมาจากการดำเนินงานโครงการจัดหาและติดตั้งอุปกรณ์ปรับปรุงระบบการส่งจ่ายไฟฟ้าในประเทศสาธารณรัฐประชาชนลาว (สปป.ลาว) ซึ่งเป็นงานพัฒนาโครงการระยะเวลา 3 ปี บริษัทมีรายได้จากโครงการดังกล่าว ในปี 2556 – 2557 และช่วง 6 เดือนแรกของปี 2558 คิดเป็นร้อยละ 50.58 ร้อยละ 47.66 และร้อยละ 35.61 ของรายได้รวม ตามลำดับ ซึ่งเป็นสัญญาที่ทำกับรัฐวิสาหกิจไฟฟ้าลาว ซึ่งหลังจากสิ้นสุดการติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นภายในเดือนธันวาคม 2558 หากทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศสปป.ลาวไม่สามารถอนุมัติโครงการได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากขาดแหล่งเงินทุน หรือหากบริษัทไม่สามารถประมุขงานได้ ก็อาจจะกระทบกับรายได้และผลกำไรของบริษัท รายได้และผลกำไรของบริษัทอาจจะไม่สม่ำเสมอหรือลดน้อยลง

ทั้งนี้ บริษัทได้ลงนามในข้อตกลงเบื้องต้น (MOU) ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ และคาดว่าจะร่วมลงนามในสัญญากับรัฐวิสาหกิจไฟฟ้าลาวสำหรับโครงการปรับปรุงระบบการจำหน่ายไฟฟ้าใน เฟส 2 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2558 มูลค่าโครงการประมาณ 67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เทียบเท่าประมาณ 2,200 ล้านบาท) โดยมีระยะเวลา 28 เดือน นอกจากนี้ บริษัทยังอยู่ระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการอื่นๆ เพื่อสร้างรายได้ในอนาคตจากโครงการอื่นๆ มาทดแทน เช่น โครงการการลงทุนในโรงงานผลิตเสาส่งไฟฟ้าแรงสูงและเสาโทรคมนาคมในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (พม่า) และการลงทุนโรงไฟฟ้าพลังงานลม รวมถึงโครงการการให้บริการเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าส่งและไฟฟ้าจำหน่าย อาทิ เช่น โครงการก่อสร้างสายส่งและสถานีไฟฟ้าขนาด 500 KV หรือเชื่อมพลังงานในสปป.ลาว ซึ่งบริษัทมีประสบการณ์และผลงานในการทำงานมาแล้ว

อย่างไรก็ดี บริษัทเชื่อมั่นว่าจะสามารถใช้ผลงานในอดีตเป็นสิ่งพิสูจน์ให้ลูกค้าได้เห็นศักยภาพและและคุณภาพสินค้าของบริษัท ตลอดจนการบริการและการส่งมอบงานที่ตรงเวลา รวมทั้ง ฝ่ายบริหารจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและติดตามงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะได้รับงานอย่างต่อเนื่อง บริษัทได้สร้างกลุ่มพันธมิตรที่มีความแข็งแกร่งในการสร้างความเชื่อมั่นที่จะได้รับงานใหม่อีกในอนาคต นอกจากนี้ บริษัทยังมองหาช่องทางธุรกิจด้านอื่นๆ ด้านพลังงานทดแทน รวมทั้ง ศึกษาความเป็นไปได้ขยายกลุ่มลูกค้าในประเทศอื่นๆ ในกลุ่มอาเซียน เพื่อบริษัทลดความเสี่ยงในส่วนของรายได้ที่ไม่สม่ำเสมอ

3.1.2 ความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในการลงทุนในโครงการในอนาคต โดยเฉพาะโรงงานผลิตเสาส่งไฟฟ้าแรงสูงและเสาโทรคมนาคมในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (พม่า) และการลงทุนโรงไฟฟ้าพลังงานลมในประเทศไทย

บริษัทมีแผนที่จะใช้เงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชน (IPO) ในครั้งนี้ (หลังหักค่าใช้จ่าย) ประมาณ 1,067.43 ล้านบาทเพื่อลงทุนในโครงการในอนาคต โดยเฉพาะการลงทุนในโรงงานผลิตเสาส่งไฟฟ้าแรงสูงและเสาโทรคมนาคมในสหภาพพม่า และการลงทุนในโรงไฟฟ้าพลังงานลมในประเทศไทย เพื่อเป็นการขยายธุรกิจการผลิตและจำหน่ายเสาส่งไฟฟ้าแรงสูงและเสาโทรคมนาคมที่บริษัทย่อยของบริษัทมีประสบการณ์และผลงาน ไปยังต่างประเทศที่บริษัทเล็งเห็นศักยภาพทางธุรกิจ รวมทั้งประสงค์จะขยายธุรกิจสู่พลังงานทดแทนตามเป้าหมายหลักขององค์กร ซึ่งการลงทุนในธุรกิจทั้ง 2 แห่งดังกล่าวยังมีความไม่แน่นอน เนื่องจากอยู่ในขั้นตอนของการเจรจาร่วมทุน และ/หรือ จัดหาแหล่งเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ทั้งนี้ หากการลงทุนในโครงการทั้ง 2 แห่งล่าช้าหรือ ไม่

ประสบความสำเร็จ แผนการใช้เงินที่ได้รับจากการระดมทุนในครั้งนี้ จะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งจะกระทบต่อแผนการขยายธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในอนาคต

3.1.3 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่หรือน้อยราย

บริษัทย่อย (AG&SCIMT) มีรายได้จากลูกค้ากลุ่มเสาไฟฟ้าแรงสูง เสาสื่อสารโทรคมนาคม โดยในงานกลุ่มเสาไฟฟ้าแรงสูง เสาสื่อสารโทรคมนาคม ซึ่งอยู่ภายใต้บริษัทย่อย (AG&SCIMT) จะรับงานจากผู้รับเหมาหลักที่สามารถชนะการประมูลจากหน่วยงานราชการ เช่น EGAT, PEA และ MEA หรือรับงานจากบริษัทผู้ให้บริการสื่อสารโทรคมนาคม เช่น TRUE, DTAC, AIS เป็นต้น โดยที่ผ่านมาในช่วงปี 2557 และ 6 เดือนแรก ของปี 2558 รายได้จาก AG&SCIMT เท่ากับจำนวน 1,105.74 ล้านบาท และ 573.51 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 39.13 และร้อยละ 46.69 ของรายได้รวม ตามลำดับ โดยลูกค้าหลักของ AG&SCIMT คือ บริษัท วิสค์ส คอร์ปอเรชั่น จำกัด โดยเป็นรายได้จากการจำหน่ายกลุ่มเสาไฟฟ้าแรงสูง จำนวน 367.39 ล้านบาท และ 285.96 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.26 และร้อยละ 49.86 ของรายได้จากการขายของ AG&SCIMT ตามลำดับ ส่วนกลุ่มลูกค้าเสาโทรคมนาคมนั้น จะมีผู้รับเหมาหลักหลายราย ทำให้มีการกระจายการรับงานในกลุ่มผู้ผลิตเสาโทรคมนาคม ดังนั้น บริษัทจึงมีความเสี่ยงในด้านรายได้ หากลูกค้ารายดังกล่าวไม่ได้รับงานจากการประมูลหรือได้รับงานแต่ไม่ได้ให้งานกับบริษัท รวมนโยบายของการขยายกำลังการผลิตไฟฟ้า และการขยายเสาสื่อสารโทรคมนาคมของผู้ที่รับสัมปทานในปัจจุบัน

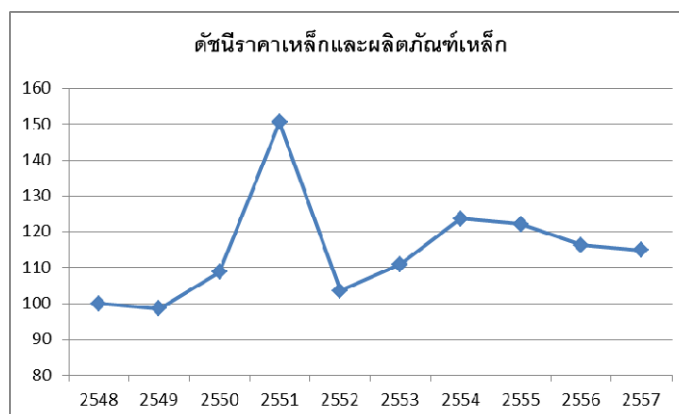
อย่างไรก็ตาม บริษัทเป็นผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายเสาโครงเหล็กชุบสังกะสี โดยเฉพาะเสาสายส่งไฟฟ้าแรงสูง เสาโครงเหล็กสถานีไฟฟ้าย่อย เสาสื่อสารโทรคมนาคม ที่ได้คุณภาพมาตรฐานมากกว่า 20 ปี และได้รับ Know How จาก AG Japan (ประเทศญี่ปุ่น) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญการผลิตเสาโครงเหล็กชุบสังกะสี มาช้านาน จึงเชื่อมั่นว่าจะได้รับความไว้วางใจจากผู้รับเหมารายดังกล่าว และยังมีการผลิตให้แก่ผู้รับเหมารายอื่นๆ ด้วย นอกจากนี้ บริษัทได้กระจายกลุ่มลูกค้าโดยมีการผลิตทั้งเสาสายส่งไฟฟ้าแรงสูง และเสาสื่อสารโทรคมนาคมสำหรับระบบการสื่อสารผ่านระบบ 3G และ 4G รวมถึงผลิตเหล็กสำหรับแผงโซลาร์เซลล์ โครงเหล็กสำหรับสะพานรถไฟ เป็นต้น โดยแนวโน้มในอนาคต บริษัทสามารถกระจายความเสี่ยงไปยังผลิตภัณฑ์อื่นๆ ได้มากขึ้น

3.2 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการผลิต

3.2.1 ความเสี่ยงจากวัตถุดิบสำคัญมีราคาผันแปรไปตามราคาซื้อขายของตลาดโลก

วัตถุดิบสำคัญในการผลิตของบริษัทและบริษัทย่อย ไม่ว่าจะเป็นตู้ควบคุมไฟฟ้า รางเดินสายไฟ และเสาโครงเหล็ก คือ เหล็กแผ่น เหล็กฉาก และแท่งสังกะสี ในปี 2555- 2557 บริษัทใช้เหล็กและแท่งสังกะสี คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 70-80 ของยอดรวมของการซื้อวัตถุดิบทั้งหมด ทั้งนี้ บริษัทได้สั่งซื้อเหล็กและสังกะสีจากผู้จำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น แต่ราคาเหล็กและแท่งสังกะสีจะเปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดโลก ดังนั้น ความผันผวนราคาเหล็กและแท่งสังกะสีมีผลกระทบต่อรายได้ ต้นทุน และอัตรากำไรสุทธิของบริษัท หากกรณีที่บริษัทไม่สามารถปรับราคาสินค้าเพิ่มตามราคาของวัตถุดิบที่มีการปรับตัวขึ้นได้

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง หมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กโดยเฉลี่ย ตั้งแต่ปี 2548 – 2557 (ใช้ปี 2548 เป็นปีฐาน) จากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงพาณิชย์ แสดงไว้ดังแผนภาพด้านล่างนี้

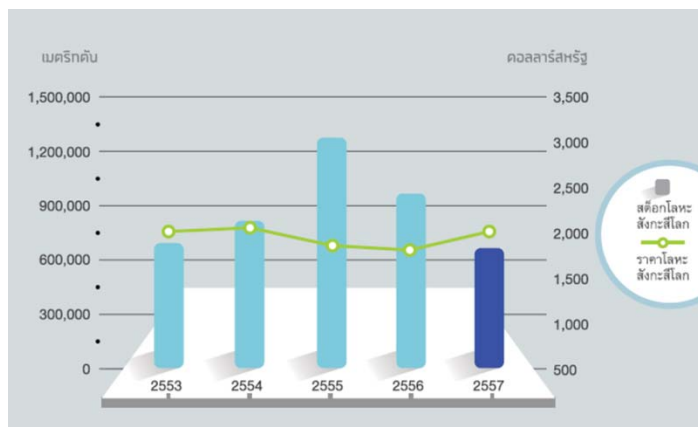
อุตสาหกรรมเหล็กในประเทศไทยต้องอาศัยการนำเข้าสินแร่เหล็ก หรือผลิตจากอุตสาหกรรมเหล็กขั้นต้นมาใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับการผลิตเหล็กสำเร็จรูป และเหล็กสำเร็จรูป โดยราคาเหล็กขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานของเหล็ก ซึ่งขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น สภาวะเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ราคาน้ำมันและถ่านหินซึ่งเป็นต้นทุนในการผลิตและขนส่ง ความต้องการและความสามารถในการผลิตเหล็กของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคเหล็กรายใหญ่ที่สุดของโลก เป็นต้น (ที่มา: สถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย)

จากแผนภาพด้านบนดัชนีราคาเหล็กในปี 2551 ปรับตัวสูงขึ้นเป็นอย่างมากเนื่องจาก ราคาก๊าซธรรมชาติ น้ำมัน เหล็กและค่าขนส่งปรับตัวสูงขึ้นมากจากปี 2550 ประกอบกับมีอุปสงค์จากจีนที่เร่งตัวขึ้นหลังจากภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้น ซึ่งจีนจำเป็นต้องใช้เหล็กจำนวนมากในการบูรณะซ่อมแซมและปรับปรุงอาคารและระบบสาธารณูปโภคต่างๆ (ที่มา: ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ผ่านทางผู้จัดการออนไลน์) แต่ต่อมาในไตรมาสที่ 4 ของปี 2551 จนถึงปี 2552 ราคาเหล็กกลับลดลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกทำให้ความต้องการใช้เหล็กลดลงอย่างมาก ในขณะที่กำลังผลิตเหล็กในตลาดโลกยังอยู่ในระดับที่สูง (ที่มา: หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ) นอกจากนี้ช่วงเวลาที่กล่าวไว้ข้างต้น ราคาเหล็กในประเทศไทยไม่ผันผวนมากนัก โดยในปี 2558 ราคาเหล็กมีแนวโน้มถูกกดดันจาก ภาวะเหล็กในตลาดในจีนและราคาน้ำมันที่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งการบริโภคเหล็กในสาธารณรัฐประชาชนจีนลดลงเป็นครั้งแรกใน 3 ทศวรรษ ณ สิ้นปี 2557 โดยลดลงร้อยละ 3.4 จากปี 2556 China Iron and Steel Association (CISA) มีความเห็นว่า ภาวะเหล็กในตลาดน่าจะยังคงอยู่ต่อไป และการปรับตัวขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของราคาเหล็กมีโอกาสขึ้นได้ยาก (ที่มา: Reuters)

ภาวะตลาดสังกะสีในประเทศไทยในปี 2557 หดตัวจากปี 2556 เหตุด้วยภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวส่งผลให้ปริมาณความต้องการสังกะสีลดลงมาอยู่ที่ประมาณ 126,000 เมตริกตัน หรือลดลงประมาณร้อยละ 6 จากปี 2556 โดยในช่วงไตรมาสแรกจนถึงไตรมาสที่สาม ตลาดสังกะสีภายในประเทศชะลอตัวในหลายกลุ่มอุตสาหกรรมก่อนที่จะมาฟื้นตัวในไตรมาสสุดท้ายของปี ส่งผลให้สังกะสีขาดแคลนในช่วงเวลาดังกล่าว และราคาสังกะสีปรับตัวสูงขึ้น (ที่มา: รายงานประจำปี บมจ. ผาแดงอินดัสทรี)

ราคาสังกะสีในตลาดโลกขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานของสังกะสีเป็นหลัก ซึ่งมีหลายปัจจัยเป็นสิ่งที่กำหนด โดยราคาสังกะสีในปี 2557 มีราคาเฉลี่ย 2,162 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13 จากปี 2556 ซึ่งเฉลี่ยที่ 1,910 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน (ที่มา: บมจ. ผาแดงอินดัสทรี) โดยราคาของสังกะสีที่เพิ่มขึ้นคาดว่ามีเหตุจากความต้องการสังกะสีที่มากกว่าความสามารถในการจัดหา มีการลดกำลังการผลิตและปิดเหมืองสังกะสีที่สำคัญ แต่เหมืองใหม่ยังไม่สามารถทดแทนกำลังการผลิตที่หายไปได้ ในปี 2558 เหมืองสังกะสีที่สำคัญที่กำลังจะปิดตัวในปีนี้เป็นคือ เหมือง Century ณ Queensland ประเทศออสเตรเลีย International Zinc Association คาดการณ์ว่า ความต้องการสังกะสีในตลาดโลกจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยอย่างน้อยปีละร้อยละ 5 จนถึงปี 2561 ซึ่งส่งผลให้แนวโน้มราคาสังกะสีมีโอกาสเพิ่มสูงขึ้นในแนวทางเดียวกับปี 2557

ราคาและสต็อกโลหะสังกะสีโลกในรอบ 5 ปีตั้งแต่ปี 2553-2557 แสดงไว้ดังแผนภาพด้านล่างนี้

ที่มา: บมจ. ผาแดงอินดัสทรี

เนื่องจากราคาเหล็กและแท่งสังกะสีในประเทศถูกผูกขาดด้วยผู้จำหน่ายรายน้อยราย ทำให้ผู้จำหน่ายสามารถต่อราคาได้มากกว่าผู้ซื้อ อย่างไรก็ตาม ธุรกิจของบริษัทโดยส่วนใหญ่ต้องเสนอราคาในการให้บริการเป็นแบบปรับเหมาตายตัว (ธุรกิจเสาโครงเหล็ก) โดยเป็นราคาที่กำหนดตั้งแต่เริ่มประมูลงาน หรือรับงาน จนกระทั่งงานแล้วเสร็จ ซึ่งในระหว่างช่วงเวลาดังกล่าวราคาของเหล็ก รวมถึงวัสดุและอุปกรณ์อื่นๆ อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น จะกระทบต่อต้นทุนการดำเนินงานในแต่ละโครงการสูงขึ้น

เพื่อลดผลกระทบจากความเสถียรนี้ บริษัทฯ จะทำการตกลงราคาจากผู้ขายก่อนที่จะเสนอราคากับผู้ซื้อตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการประมูลงานและยื่นราคาให้ครอบคลุมถึงช่วงที่จะผลิตและส่งของ และจะพยายามรวบรวมปริมาณการสั่งซื้อจากหลายๆ โครงการแล้วส่งในคราวเดียวกัน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองในการซื้อได้มากยิ่งขึ้น บริษัทฯ ไม่มีนโยบายการกักตุนเหล็กเพื่อเก็งกำไร บริษัทฯ มีนโยบายการบริหารความเสี่ยงโดยกำหนดราคาขายให้มีส่วนต่างกำไรในระดับที่จะสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งหากราคาเหล็กมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง บริษัทฯ จะพิจารณาปรับราคาเพิ่มขึ้นตามราคาวัตถุดิบได้ นอกจากนี้ บริษัทฯ จะตรวจสอบราคาเหล็กอย่างใกล้ชิด เพื่อคาดการณ์สถานการณ์และแนวโน้มของราคาและปริมาณความต้องการใช้เหล็กทั้งในประเทศและต่างประเทศ บริษัทฯ และบริษัทย่อยจะจัดเก็บเหล็กให้หน่อยที่สุด โดยอาศัยประสบการณ์และความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้จัดหาเหล็กในการประกอบการตัดสินใจในการสั่งซื้อวัตถุดิบและวางแผนการผลิตสินค้าได้อย่างเหมาะสม

3.2.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จำหน่ายวัตถุดิบและผู้ผลิตที่สำคัญ

ปัจจุบัน บริษัทฯ ได้มีการสั่งซื้อวัตถุดิบประเภทเหล็กจากผู้จำหน่ายประมาณ 3-4 ราย อย่างไรก็ตาม SCI ได้มีการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายรายหนึ่ง คือ บจก. ตะวันออกรุ่งเรือง ในช่วงปี 2555- 2557 คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 18.9 และในไตรมาส 2 ปี 2558 ในสัดส่วนร้อยละ 18.30 ของยอดรวมของการซื้อวัตถุดิบทั้งหมดของ SCI และส่วนของ AG&SCIMT ได้สั่งซื้อวัตถุดิบประเภทเหล็กจากผู้จำหน่ายรายหนึ่ง คือ บจก. อุดม โลหะกิจ (1975) ในช่วงปี 2555-2557 คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 49.52 และในไตรมาส 2 ปี 2558 ในสัดส่วนร้อยละ 54.43 ของยอดรวมของการซื้อวัตถุดิบทั้งหมดของ AG&SCIMT เนื่องจากบริษัทดังกล่าวสามารถจัดหาปริมาณเหล็กและประเภทเหล็กได้ตามที่บริษัทต้องการและราคาที่เหมาะสม ดังนั้น หากบริษัทผู้ผลิตดังกล่าว ไม่สามารถจัดหาเหล็กให้แก่บริษัทได้ จะส่งผลกระทบต่อการผลิตของบริษัทฯ ในส่วนของสังกะสี บริษัทฯ ได้จัดซื้อสังกะสีทั้งหมดจากบริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) ผู้ผลิตสังกะสีเพียงรายเดียวของประเทศไทย ดังนั้น บริษัทฯ จึงมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จำหน่ายเหล็กและสังกะสีรายดังกล่าว และอาจเกิดปัญหาขาดแคลนเหล็กและสังกะสี หากผู้จำหน่ายดังกล่าวไม่สามารถส่งมอบวัตถุดิบได้ตามกำหนด และบริษัทฯ ไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบจากแหล่งอื่นเข้ามาทดแทนได้ทันการผลิต

อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ จะติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และมีการวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้า และจะมีรายชื่อผู้จำหน่ายรายอื่นๆ ที่สามารถจัดหาวัตถุดิบให้ได้ ในอดีต บริษัทฯ ยังไม่เคยประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบอย่างรุนแรง อาจเกิดปัญหาล่าช้าบ้าง ซึ่งบริษัทฯ เชื่อมั่นว่าจะไม่ได้รับผลกระทบหรือความเสียหายใดๆ จากการสั่งซื้อจากผู้จำหน่ายเหล็กดังกล่าว เนื่องจาก ปัจจุบันภาวะเหล็กในตลาดน่าจะยังคงอยู่ต่อไป ซึ่งไม่น่าเกิดปัญหาขาดแคลนในช่วง 3-4 ปีนี้ สำหรับกรณีสังกะสี หากเกิดปัญหาสังกะสีขาดแคลน บริษัทฯ เตรียมแผนสำรองในการสั่งซื้อจากต่างประเทศซึ่งอาจมีต้นทุนที่สูงกว่าการสั่งซื้อสังกะสีภายในประเทศ และกระทบต่อต้นทุนและกำไรของบริษัทฯ

3.2.3 ความเสี่ยงจากผลกระทบจากความผันผวนของปริมาณน้ำเหนือเขื่อนตาดสะแลนซึ่งส่งผลกระทบต่อรายได้จากการจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่รัฐวิสาหกิจไฟฟ้าลาว (EDL) ตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า

เนื่องจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำจากเขื่อนที่ผลิตไฟฟ้าจากพลังน้ำ ดังนั้น น้ำจึงเป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตไฟฟ้า โดยแหล่งน้ำที่สำคัญมาจากปริมาณน้ำฝน ซึ่งมีข้อจำกัดเนื่องจากปริมาณน้ำฝนในแต่ละเวลานั้นมีความไม่แน่นอนและไม่สามารถคาดการณ์ได้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศและฤดูกาลในแต่ละปี

อย่างไรก็ดี ก่อนจะดำเนินการออกแบบสร้างเขื่อนเพื่อผลิตไฟฟ้าและก่อนการทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับ EDL บริษัททยอยได้ศึกษาถึงปริมาณน้ำที่ไหลเข้าสู่บริเวณรับน้ำของเขื่อนตาดสเลนที่เกิดขึ้นจริงย้อนหลัง 20 ปี นำไปคำนวณหาความสามารถในการผลิตไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าพลังน้ำ และร่วมกันกำหนดประมาณการไฟฟ้าที่จะผลิตได้ในรายปี (Annual Forecasted Energy Output) กับ EDL ในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าโดยใช้สถิติของปริมาณน้ำที่เกิดขึ้นในอดีตเป็นเกณฑ์ ดังนั้น บริษัทเชื่อว่าจะสามารถผลิตไฟฟ้าให้แก่ EDL ได้ใกล้เคียงกับปริมาณไฟฟ้าตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งสัดส่วนรายได้ของตาดสเลนเมื่อเทียบกับรายได้รวมของกลุ่มบริษัททั้งหมดยังคงคิดเป็นสัดส่วนที่ไม่มากนัก

นอกจากนี้ เนื่องจากสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระหว่าง TAD กับ EDL เป็นสัญญาระยะยาว โดยมีอายุสัญญา 30 ปีนับจาก COD ประกอบกับมีการกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าในแต่ละช่วงเวลาชัดเจน จึงทำให้ตาดสเลนมีแหล่งที่มาของรายได้ที่แน่นอนจากการทำสัญญาซื้อขายระยะยาว เนื่องจากปริมาณน้ำสำหรับการผลิตไฟฟ้าในแต่ละเดือนมีความแตกต่างกัน ทำให้มีปัญหาค่าการบริหารเงินของทาง EDL และการคืนเงินกู้ของตาดสเลนกับธนาคาร ดังนั้น จึงมีการทำข้อตกลงเพิ่มเติม คือ ระยะเวลา 3 ปีตั้งแต่ปี 2557 ถึงปี 2559 EDL จะจ่ายค่าตอบแทนคงที่คำนวณจากพลังงานไฟฟ้าฐาน (Base Energy) ซึ่งอยู่ที่ 15 กิกะวัตต์-ชั่วโมง/ปี (GWh/Year) และอัตราค่าไฟฟ้าในปีนั้น

หากรวมทั้ง 3 ปี บริษัทผลิตไฟฟ้าได้มากกว่า Base Energy หรือมากกว่า 45 กิกะวัตต์-ชั่วโมง EDL จะต้องจ่ายค่าตอบแทนคงที่บวกกับส่วนที่ผลิตเกิน โดยจะจ่ายค่าไฟฟ้าตามปริมาณไฟฟ้าส่วนเกินที่ผลิตได้จริงในอัตราร้อยละ 70 ของอัตราค่าไฟฟ้าเฉลี่ย และหากหลังหมดระยะเวลา 3 ปี บริษัทผลิตพลังงานไฟฟ้าได้น้อยกว่า Base Energy บริษัทจะต้องผลิตไฟฟ้าชดเชยให้แก่ EDL ในส่วนที่ผลิตขาดไป การคิดค่าไฟฟ้าในปีที่ 4 จะคิดหลังจากหักส่วนที่ชดเชยให้แก่ EDL แล้ว (หากในปีที่ 1-3 ผลิตขาด) โดยจะคิดตามค่าไฟฟ้าที่ระบุไว้ในสัญญา โดยมีต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นตัวเงิน สัญญา โดยถึงแม้เงื่อนไขจะมีกำหนดระยะเวลาเพียง 3 ปี หลังจากปีที่ 3 บริษัทจะเจรจา กับ EDL เรื่องเงื่อนไขการจ่ายค่าไฟในแต่ละปี ซึ่งสัญญาอาจจะเป็นแบบ Base energy ก็ได้ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงกับการไฟฟ้าลาว ถึงแม้ว่าบริษัทจะได้รับเงินสดจากการขายไฟฟ้าคงที่ แต่การบันทึกบัญชีรายได้ของบริษัทจะบันทึกตามปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตจริง ซึ่งจะทำให้มีผลกระทบต่อการรับรู้รายได้ในช่วงหน้าแล้งที่ปริมาณการผลิตไฟฟ้าได้ในปริมาณที่น้อย ดังนั้น บริษัทจึงมีความเสี่ยงในการรับรู้รายได้ที่ไม่สม่ำเสมอจากความผันผวนของปริมาณน้ำ อย่างไรก็ตาม ในช่วงปีที่ 1-3 บริษัทไม่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับความสม่ำเสมอของกระแสเงินสดรับ เนื่องจากได้รับเงินคงที่ในแต่ละเดือน ทั้งนี้ในปีที่ 4 บริษัทจะเจรจาเพื่อตกลงเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนค่าไฟฟ้าสำหรับปีต่อไป ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดรับและการรับรู้รายได้ของบริษัทเช่นกัน โดยปริมาณการผลิตไฟฟ้าและการรับรู้รายได้ของเขื่อนตาดสเลนในช่วงปี 2556 – 6 เดือนแรกของปี 2558 เป็นดังนี้

โรงไฟฟ้าพลังน้ำ(ขนาดเล็ก) - ตาดสเลน	หน่วย	2556	2557	2558 (6 เดือน)
กำลังการผลิตเป้าหมาย (Target Capacity)*	กิกะวัตต์- ช.ม./ปี	15	15	7.5
ปริมาณการผลิตจริง (Utilization)	กิกะวัตต์-ช.ม./ปี	14.3	14.1	1.9
อัตรการใช้กำลังการผลิต	%	95.3	94.0	25.2
รายได้จากโรงไฟฟ้าพลังน้ำ (ขนาดเล็ก)	ล้านบาท	28.90	30.39	4.14

3.3 ความเสี่ยงด้านการเงิน

3.3.1 ความเสี่ยงจากเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอ

บริษัทต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนสำหรับการศึกษางานโครงการ โดยจะต้องมีค่าใช้จ่ายการทำรายงานศึกษาความเป็นไปได้ การว่าจ้างที่ปรึกษาจากภายนอก และจะต้องมีค่าใช้จ่ายก่อนโครงการได้รับการอนุมัติ ซึ่งบริษัทจะต้องหาแหล่งเงินทุนหมุนเวียนให้เพียงพอ นอกจากนี้ ยังมีงานโครงการในลักษณะที่บริษัทจะต้องมีการจ่ายค่าใช้จ่ายล่วงหน้าบางส่วน และหากบริษัทได้รับเงินจากผู้ว่าจ้างล่าช้า อาจทำให้บริษัทประสบปัญหาเงินทุนหมุนเวียนได้ โดยจะต้องจัดหาเงินทุนหมุนเวียนจากแหล่งอื่นให้ทันเวลาที่ผ่านมามีบริษัทต้องวางแผนที่จะบริหารเงินล่วงหน้าที่ได้มาจากผู้ว่าจ้างและเงินที่ต้องจ่ายให้กับผู้ขายวัตถุดิบและผู้รับเหมาอยู่ให้พอในช่วงเวลาที่บริษัทสามารถเก็บค่าจ้างได้จากผู้ว่าจ้างให้สัมพันธ์กัน

หากเป็นลักษณะงานโครงการจัดหาและติดตั้งอุปกรณ์ปรับปรุงระบบจ่ายไฟฟ้าในประเทศสปป.ลาว บริษัทจะเป็นผู้ประสานงานจัดหาแหล่งเงินกู้ยืมให้ผู้ว่าจ้างได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากสถาบันการเงินในลักษณะ Project Finance ดังนั้น ผู้ว่าจ้างจึงสามารถเบิกเงินกู้ยืมเพื่อนำมาจ่ายให้แก่บริษัทตามงวดการทำงาน ตั้งแต่ เงินมัดจำ การส่งมอบ งานงานติดตั้งแล้วเสร็จ ที่ผ่านมา บริษัทได้รับเงินสนับสนุนด้านเงินทุนหมุนเวียนจากสถาบันทางการเงินอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากโครงการมีความเป็นไปได้ และผู้กู้ยืมเป็นรัฐวิสาหกิจไฟฟ้าลาว และมีรัฐบาลลาวเป็นผู้ค้ำประกัน

3.3.2 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับ EDL ที่ทางบริษัท ตาดสเลน พาวเวอร์ จำกัด ผลิตและจำหน่ายให้แก่ EDL รวมทั้งโครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าในประเทศลาว (PDSR) นั้นจะมีรายได้เป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ โดยในปี 2557 และงวด 6 เดือนแรกของปี 2558 บริษัทมีรายได้เป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐเท่ากับ 42.82 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 13.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ และมีค่าใช้จ่ายเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐเท่ากับ 33.29 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 10.23 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ ซึ่งหากอัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญก็จะมีผลกระทบต่อรายได้ของบริษัทย่อย และงบการเงินรวมของกลุ่มบริษัทด้วย อย่างไรก็ตาม บริษัทมีรายจ่ายเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐในสปป.ลาวเช่นเดียวกัน เนื่องจากงานโครงการที่ได้รับสปป.ลาว ผู้ว่าจ้างจะจ่ายค่าจ้างเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐเป็นหลัก บริษัทต้องบริหารเงินโดยจ่ายเงินผู้รับเหมารายย่อยกับผู้ขายวัตถุดิบเป็นเงินสกุลเดียวกัน รวมถึงบริษัทย่อยมีเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินที่เป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ และมีค่าใช้จ่ายที่ต้องชำระเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐเช่นเดียวกัน ทำให้การดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อยมีการบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนในเวลาเดียวกัน (Natural hedge) และบริษัทมีการสำรองวงเงิน forward ไว้บางส่วน

นอกจากนี้ บริษัทย่อยได้มีเงินกู้ยืมเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐจำนวน 5.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งกำหนดทยอยชำระคืนเงินต้นใน 5 ปี และจะชำระคืนเงินต้นจนหมดภายในเดือนมีนาคม 2563 ดังนั้น ในช่วงระยะเวลาที่ยังชำระคืนเงินต้นไม่ครบ หากอัตราแลกเปลี่ยน ณ สิ้นงวดบัญชีมีค่าเปลี่ยนแปลงไป ก็จะส่งผลกระทบต่องบกำไรขาดทุนของ TAD และงบการเงินรวมของกลุ่มบริษัท โดยหากกรณีเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐอ่อนตัวลงก็จะเกิดรายการกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนที่ยังไม่เกิดขึ้น หรือกรณีเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐแข็งค่าขึ้น ก็จะเกิดรายการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนที่ยังไม่เกิดขึ้น

ที่ผ่านมา บริษัทไม่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญ หรือรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับรายได้รวมของบริษัท โดยปี 2556 บริษัทได้กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนจำนวน 32.73 ล้านบาท ส่วนปี 2557 และ 6 เดือนแรกปี 2558 บริษัทขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ 15.71 ล้านบาท และ 8.09 ล้านบาท ตามลำดับ (บริษัทไม่มีรายการกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนในปี 2555) แม้ว่าบริษัทได้มีวงเงิน Forward จากทางธนาคาร แต่เนื่องด้วยค่าธรรมเนียมที่ค่อนข้างสูง หากไม่มีเหตุการณ์ที่บ่งชี้ได้ชัดเจนว่าอัตราแลกเปลี่ยนจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทางบริษัทจะไม่ได้ใช้การทำสัญญา Forward โดยทางบริษัทได้ติดตามและปรึกษาเรื่องทิศทางค่าเงินเบื้องต้นกับทางธนาคารเป็นระยะๆ โดยโครงการที่ดำเนินการอยู่ทางบริษัทไม่ได้ทำ Forward แต่ใช้การลดความเสี่ยงโดยการ Natural Hedge และการทยอยแลกเปลี่ยนเงินในช่วงเวลาที่เหมาะสม

3.3.3 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทย่อยผิดเงื่อนไขการรักษาอัตราส่วนทางการเงินในสัญญากู้ยืมเงิน

เนื่องจากบริษัทย่อยกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในสปป.ลาว โดยบริษัทและกรรมการของบริษัทเป็นผู้ค้ำประกัน ในจำนวน 5.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อมาลงทุนในโครงการเขื่อนตาดสเลน โดยสัญญามีระยะเวลา 5 ปี นอกจากนี้ บริษัทย่อยต้องรักษาอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไว้ไม่เกิน 2:1 และอัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ (DSCR) ไม่ต่ำกว่า 1.1:1 โดยนำสินทรัพย์ของตาดสเลนและหุ้นตาดสเลนที่ถือโดยบริษัทแม่เป็นหลักประกัน แต่เนื่องจากบริษัทย่อยขาดสภาพคล่องเงินทุนหมุนเวียน ตาดสเลนจึงได้กู้ยืมเงินจากบริษัทแม่ (SCI) เพิ่มเติม ทำให้อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) และสัดส่วน DSCR ณ 31 ธันวาคม 2557 เท่ากับ 1.21 เท่า และ 0.39 เท่า ตามลำดับ ดังนั้น หากบริษัทย่อยยังไม่สามารถปรับปรุงฐานะทางการเงินของบริษัทย่อยให้ดีขึ้นได้ บริษัทย่อยก็มีแนวโน้มจะผิด

สัญญาเงินกู้ยืมกับสถาบันการเงินดังกล่าว ซึ่งสถาบันการเงินอาจจะฟ้องบังคับหลักประกันขายทอดตลาดและทำให้บริษัทย่อยไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้

อย่างไรก็ดี ปัจจุบัน บริษัทย่อยได้เจรจากับสถาบันการเงินดังกล่าวแล้ว เพื่อขอผ่อนผันการคงอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ดำเนินงานของบริษัทย่อย ซึ่งทางสถาบันการเงินได้อนุมัติการผ่อนผันดังกล่าวเรียบร้อยแล้วในเดือนมิถุนายน 2558 ทั้งนี้ สถาบันการเงินจะพิจารณาอัตราส่วนทางการเงินดังกล่าวจากงบการเงินรายปี โดยมีได้นำข้อมูลรายได้ไตรมาสมาพิจารณาแต่อย่างใด ซึ่ง ณ 30 มิถุนายน 2558 บริษัทย่อยมีอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) และสัดส่วน DSCR เท่ากับ 1.23 เท่า และ 0.15 เท่า ตามลำดับ หากในอนาคตตลาดเงินไม่สามารถรักษ้อัตราส่วนทางการเงินในปี 2558 ให้อยู่ในข้อกำหนดนี้ได้ บริษัทย่อยเชื่อมั่นว่าทางสถาบันการเงินจะให้การผ่อนผันในเรื่องดังกล่าวอีกด้วยเช่นที่ผ่านมา เนื่องจากบริษัทย่อยมิได้ผิดนัดชำระดอกเบี้ยและเงินต้น และยังคงมีหลักประกันกับทางสถาบันการเงิน อีกทั้งหากบริษัทได้รับการอนุมัติให้เสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนแก่ประชาชนทั่วไป บริษัทจะนำเงินส่วนหนึ่งจากการเสนอขายหุ้นชำระหนี้ของตลาดเงินคืนสถาบันการเงิน ทำให้ความเสี่ยงในส่วนนี้หมดไป

3.4 ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือการลงทุนของผู้ถือหลักทรัพย์

3.4.1 ความเสี่ยงจากบริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ > 50%

ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2558 กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ประกอบด้วย กลุ่มพุดผิงนารากร กลุ่มญาติสว่างศักดิ์ กลุ่มเพียรวิทยาสกุล ถือหุ้นในบริษัทจำนวน 527,427,000 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 93.76 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท ถึงแม้ว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน จะทำให้สัดส่วนการถือหุ้นลดลงเหลือร้อยละ 70.32 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ยังคงสามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องของผู้ถือหุ้นรายใหญ่เสนอได้ ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับ 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น การเพิ่มทุน การลดทุน การขายหรือโอนกิจการบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งเป็นกรรมการอิสระ จำนวน 3 ท่าน และมีกรรมการอิสระภายนอกอีก 2 ท่านรวมเป็น 5 ท่าน จากจำนวนกรรมการทั้งหมด 10 ท่าน เข้าร่วมในการประชุมคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลการทำงานของคณะกรรมการและผู้บริหารบริษัท รวมถึงการพิจารณาอนุมัติรายการต่างๆ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้นว่าการบริหารงานภายในบริษัทจะเป็นไปอย่างโปร่งใส

3.4.2 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้นำก่อนได้รับการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ในเกณฑ์กำไรจากการดำเนินงาน เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2558 และบริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย บริษัทจึงยังไม่แน่อนที่จะได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SET ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรองและอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้

3.4.3 ความเสี่ยงด้านประเด็นทางกฎหมาย

ปัจจุบัน สปป.ลาว ยังไม่มีบทบัญญัติด้านประเด็นทางกฎหมายในการจัดปัญหาความขัดแย้งของข้อกฎหมายเหมือนประเทศไทย เพราะฉะนั้นเมื่อมีกรณีพิพาทใน สปป.ลาว เกี่ยวกับความขัดแย้งดังกล่าว จึงส่งผลให้ศาลของสปป.ลาวมีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจให้

เป็นไปตามข้อกำหนดของ สปป.ลาว ตามแต่กรณีที่เกิดขึ้นโดยไม่จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงประเด็นแห่งความขัดแย้งของข้อกำหนดในประเทศอื่นแต่อย่างใด เพราะยึดตามอาณาเขตแห่งอธิปไตยของ สปป.ลาว

แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ว่าจ้างที่ปรึกษาทางกฎหมายที่ สปป.ลาว ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในข้อกำหนดของ ประเทศลาวเป็นอย่างดี เพราะบริษัทเล็งเห็นว่เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกรณีใด ๆ ที่จะเป็นไปในทางที่บริษัทจะเสียประโยชน์ โดยที่ก่อนทำ สัญญาหรือธุรกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่เกิดใน สปป.ลาว บริษัทจะต้องปรึกษาที่ปรึกษาทางกฎหมายก่อนทุกครั้งเพื่อป้องกันความขัดแย้งหรือ ความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น